keige se ô Jehowa pole selle asja pärraſt, agga temma ei sanud seſt ühtegi; seſt Jummala nou piddi korda sama. Samuel läks siis Sauli jure, mis süddamega, sedda teädis Jummal; kunningas sai ka pea sedda teäta, mis pahha luggu temmaga piddi ollema, et ta kül arwas, et nüüd piddi ollema keik hästi tehtud; ta hakkas sepärraſt weel kiitlema ja Sauli wasto ütlema: Minna ollen Jehowa sanna kowwaste piddanud. Agga kui Saul olli isse üllest tunnistanud kuida se luggu olli, siis sai Samuel kunninga enneſe suust kuulda, et ta ülle Jummala kelo teinud, ja sepärraſt andis ta teiſele teäta, mis Jummala nou piddi ollema temma suggu pärraſt. Kunningas püdis kül ennaſt puhtaks tehha keigeſt süüſt, agga Samuel öppetas tedda teiſt wiſt, et ei ial omma hea arwamiñe ja nou ei maksa

Jummala ees; mis Temmaſt käskud, sedda peab tehtama, ja mis Temmaſt keeldud, sesse ei pea innimenne putuma, et ta seſt hakkaks noppima ärra pissut omma hea arwamisse järrele, ja Jummalaſt on se ommeti ärrakeeldud.

Pisko sannaga käis siis temma öppetus se asja pärraſt sedda wiſt, et sannakuulminne piddi üllem ollema kui keik Jummala tenistus, mis ommaſt peaſt üllespoetud, ehk omma nou järrele tehtud. Kunningas sai siis ka weel parreminne seſt könneſt tunda, mis suur se pat olli, mis ta teinud; seſt Samuel ütles kunninga wasto, et ta olli Jehowa sanna ärrapölgnud ja ülle kelo teinud, kui teine olli hakkanud hooplima ja ütlema, et keik Jehowa tahtmisse järrel olli tehtud. Saul hakkas siis sedda omma patto ka üllestunnistama, ja pallus, et sedda patto temmale piddi andeks

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1746, lk. 20